

КИПОРЕНКО-ДОМАНСЬКИЙ Юрій Степанович

(справж. — Кипоренко; 12(24). 03. 1888, Харків — 06. 08. 1955, Київ) — співак (драматичний тенор), педагог. Доц. (1952). Народний артист УРСР (1936). Сталінська премія (1949). Навч. у Харків. муз. училищі (1905–06). Брав уроки співу в С. Лапинського в Москві (1911–16). Удосконалював майстерність у Г. Танаро в Мілані (Італія, 1927–28). Артист. діяльність розпочав в укр. муз.-драм. трупах О. Суслова (1906–07), О. Суходольського (1907–09), П. Саксаганського (1909–11), Д. Гайдамаки (1911–13). Від 1913 — соліст Опери С. Зиміна у Москві (від 1917 — Театр Ради робітн. депутатів). 1919–22 виступав в опер. театрах Саратова, Ростова (нині Ростов-на-Дону), 1924–25 — Свердловська (нині Єкатеринбург; усі — РФ). Соліст Харків. (1922–23, 1931–39), Київ. (1923–24, 1939–41, 1944–49), Одес. (1926–30, з перервою), Тбіліс. (1941–44) театрів опери та балету. Під час 2-ї світової війни виступав з концертами у військ.

частинах. Від 1948 викладав у Київ. консерваторії. Володів сильним голосом з красивим «металевим» тембром і чудовими верхами. У концерт. репертуарі — арії з опер, романси, українські народні пісні. Під час стажування в Італії К.-Д. пропонували виступати в найкращих опер. театрах Європи й Америки, однак він повернувся в Україну.

Основні партії

Андрій, Вакула («Тарас Бульба», «Різдвяна ніч» М. Лисенка), Андрій («Катерина» М. Аркаса), Марко («Наймичка» М. Вериківського), Максим («Золотий обруч» Б. Лятошинського), Собінін («Життя за царя» М. Глінки), Самозванець («Борис Годунов» М. Мусоргського), Нерон (однойм. опера А. Рубінштейна), Герман («Пікова дама» П. Чайковського), Радамес, Отелло, Манріко («Аїда», «Отелло», «Трубадур» Дж. Верді), Хозе («Кармен» Ж. Бізе), Самсон («Самсон і Даліла» К. Сен-Санса), Тангейзер, Лоенґрін, Зіґфрід («Тангейзер», «Лоенґрін», «Валькірія» Р. Ваґнера), Каварадоссі, Рудольф, Калаф («Тоска», «Богема», «Турандот» Дж. Пуччіні), Каніо («Паяци» Р. Леонкавалло), Йонтек («Галька» С. Монюшка).

Рекомендована література

1. Маркін П. Видатний майстер оперної сцени // Мистецтво. 1958. № 2;
2. Миркотан В. Пам'яті видатного співака // КіЖ. 1978, 6 квіт.;
3. Івановський П., Милославський К. Юрій Кипоренко-Доманський. К., 1987;
4. Лисенко І. Героїчний тенор // Вітчизна. 1988. № 4.

І. М. Лисенко

Бібліографічний опис:

Кипоренко - Доманський Юрій Степанович / І. М. Лисенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6270>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).